

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XXI. évfolyam, 6. szám

Ára: 1 lej

2020. JÚNIUS

Weöres Sándor
Kánikula

Szikrázó
az égbolt,
aranyfüst a lég,
eltörpül
láng-úrben
a tarka vidék.

Olvadtan
a tarló
hullámszik, remeg,
domb fölött
utaznak
izzó gyöngyszemek.

Ragyogó
kékségen
sötét pihe-szál:
óriás
magányban
egy pacsirta száll.

Tódor Lóránd

"Zeng a harang hívó szóval"

Sokszor elgondolkodok, hogy, amióta világ a világ, nagyon sok életvitel, szokás vagy akár énekek szájról szájra, nemzedékről nemzedékre átadva maradtak fenn. Én jómagam még hozzátenném, hogy, amiket elődeinktől hallottunk, azok megélt, megtörtént dolgokról szólnak, amelyeket az élet folyamán mondhatnánk úgy is, hogy saját bőrén tapasztalt az ember. Az is igaz, hogy, amikor vidám, tréfás dolgokról hallunk, nyitottabb szívvel hallgatjuk, mint azokat, amelyek a nélkülözés, a nehézség, a megpróbáltatásokkal teli napokról szólnak. Ezeket a dolgokat nem szívesen hallgatjuk, hihetetlennek tűnnek, hogy ilyen idők is voltak, és ekkor jön ki a szánkából a nagy bölcsesség, vagy inkább a bölcsködés, hogy: "az akkor volt". Igen, az ilyen hetyke kijelentések után szomorúan veszük tudomásul az élettapasztalattal rendelkező elődök, hogy hiába mondanak, nem találnak megértő fülekre szavaik.

Az viszont tagadhatatlan, hogy a nehézségekből, a megpróbáltatásokból, a szinte kilátástalan helyzetekből is talpra tudott állni népünk, nem siránkozott - jaj-

Keresztelő Szent János búcsú Kirulyfördőn!

Az elmúlt hónapok eseményei után, a templomtól való távolmaradásunk után örömmel, felemelő lelkiélményként éltük meg június 21-én, vasárnap a kirulyi búcsút, a szabadtéri oltárnál bemutatott ünnepi szentmisét. Az idei búcsús szentmise főcelebránsa és ünnepi szónoka T. Pasca Szilárd csíkszentdomokosi segédlelkész volt, aki igehirdetésével közelebb segített az ünnep üzenetéhez, tartalmához. Keresztelő Szent Jánosról június 24-én emlékezik meg egyházunk, aki a kereszténység egyik fontos alakja. Az egyház Szűz Márián kívül csak Keresztelő Szent Jánosnak ünnepli meg a test szerint való születése napját. Ismerjük életéből, hogy János, mielőtt prédikálni kezdett, remeteként élt a sivatagban, később szólt a néphez Jézus Krisztus közelgő eljövételéről, és bűnbánatot hirdetett. A Jordán folyó vizében keresztelte meg az embereket, innen ered a keresztelés szokása a keresztényeknél. Heródes király fogatta el és fejeztette le, mert az elítélte amiatt, hogy a testvére feleségét, Heródiást vette el. Keresztelő Szent János az Úr Jézus előfutára, útkészítője volt, nekünk is ez a küldetésünk, hogy egyház-
községünkben, családi és közösségi életünkben egymás útkészítői legyünk, amely az Úr Jézus útjára vezet.

Fotó: Egyed József

veszékelt, hanem az égre tekintett, letörülte a verejtéket homlokáról, és büszkén állt, mint a fenyő a Hargitán. És mindez csak úgy sikerülhetett, ha Istenben vett hitte az életét, becsülettel végezte munkáját, és, ahányszor tehetete, elvitte öröme-bánatát a csíksomlyói Szűzanyához, ahonnan testben, lélekben megerősödve térhetett haza, hogy cipelhesse tovább az élet keresztjét.

Igen, az idei évet nevezhetnénk a megpróbáltatások évének is, amikor annyira összekuszálódott minden, amikor mindenki úgy érzi, összecsaptak a fejünk felett a hullámok, vergődünk az élet viharos tengerén, reménykedve keressük a megnyugtató fényt, hogy újra visszatérhessünk a régi kerékvágányba, a régi ösvényre, amelyen biztonságban haladhatunk tovább.

folytatás a 3. oldalon

Árvíz

Június hónapban sajnos községünket sem kerülte el az árvíz. Először a Kis-Homoród, majd Somsarjú pataka áradt ki a medréből. Az áradás sok lakóházat, és mezőgazdasági területeket is érintett.

A teljes faluban megtörtént a kárfelmérés. Várjuk a kormányrendeletet, hogy támogatják-e községünket, és, ha igen, mekkora összeget utalnak ki.

Polgármesteri Hivatal

Köszönetünket fejezzük ki Maglód Város Önkormányzatának és a maglódi lakosságának az összegyűjtött adományért. Az elküldött 600000 Ft-ot hamarosan szétosztjuk a vízkárosultak között.

Polgármesteri Hivatal

PÁLYÁZATOK

A DC102 - szelterszi úton az aszfaltozás hamarosan befejeződik. A kopóréteg ráhúzására kerül sor (maximum egy hét), majd az út patkázása kell, hogy megtörténjen. Útlezárásokra lehet számítani. Megértésüket köszönjük!

Az utcákban folytatódik a sáncok kialakítása, az utcák lekövezése, valamint a vízvezeték lefektetése. Tudjuk, hogy ezek a munkálatok kellemetlenségekkel járnak, sokszor bosszankodást eredményeznek, de egy meszelés is felfordulással jár, nemhogy egy ekkora méretű munkálat. **KÉRJÜK, LEGYÜNK TÜRELEMMEL!**

Mihály Dénes, polgármester

folytatás az első oldalról

"Zeng a harang hívó szóval", hangzott el egyházi énekünk Kirulyfürdön, június 21-én, délben, a Keresztelő Szent János napi búcsús szentmisén. Örömmel énekelt az egybegyűlt hívő sereg, hiszen újra együtt lehettünk azon a helyen, amelyet Lajos pap bátyám így foglalt bele prédikációjába: "itt vagyunk a jó Isten legszébb nyitott templomában, ahol madárdaltól hangos a táj, és, ha felnézünk, a fenyőfák mintha az eget súrolnák".

Megható volt látni, hogy székely népünk nem felejtette el a jó Istent, vágyott az Isten és emberrel való találkozásra, és ez hála Istennek azon a helyen történhetett meg, amelyről István pap bácsi így fogalmazott: Kirulyfürdő nekünk a második Csíksomlyó.

Nem nézte senki az időjárás előrejelzést, nem számított, hogy biztosan ma is eső lesz, indultak a zarándokok, gyalog, biciklivel, kocsikkal, hogy együtt lehessünk a szépen feldíszített oltár körül. Nagy örömeinkre és meglepetésünkre könnyet csalt szemünkbe, amikor megszólalt az új, kicsi harang hangja, amely éles, tiszta hangjával betöltötte az egész völgyet, boldogan csilingelt, hogy Isten népét újra összegyűjthette. Ezen a szentmisén még egy kis asztalon hallatta hangját, de reméljük, a 2021-es búcsún megtalálja a helyét az ég és föld között, hogy még messzibbre eljuttathassa hangját. Milyen jó volna, hogy ott, ahol a bajok, nehézségek szinte földhöz szegeznek, ahol a kilátástalanság szinte ránk nyomja a bélyegét, megszólalhatna mindig egy reményt adó kicsi harang, amely azt csilingelné, én is újrakezdem a dalomat, te is állj talpra, és folytassuk a küldetésünket, mert csak így maradhatunk meg az utókor emlékezetében felemelt fejjel.

Igen, elmondhatjuk, hogy nehéz idöket élünk, nagy szükség van a jó Istenre, az összefogásra, egymás bátorítására, de közösen, betartva a törvényeket, meg kell találnunk a kiutat, hogy megmaradhassunk embernek.

Ha néha el is tévedünk az élet útvesztőiben, de szívünkben meghalljuk a kicsi harang szavát, bármilyen zord legyen a világ, visszatalálunk a kitaposott ösvényre, amely a jó irányba vezet lépteinket.

Lázár Béla

SZABAD(D)ŰLÁS

~ 2020. június 04. ~

Vesztegzárból kiszabadult égi remény hordozója voltál. Mára egy megcsönkült, nemzeteknek "jaj sóhaja" lettél. Akit ugyan félszeg állapota sem gátol meg abban, hogy az ódon-délceg emitt ragyogjon, távol meg szinte fájjon, amint nézed, ahogyan egyre csak szűkül a Haza alattad, s érzed, hogy otthonod sem dicsőül, hanem mindinkább rideg és idegen lesz testének a változás, amely hitek, törvények, emberek létét elhallgattathatja ugyan, de a ragaszkodás tényét városokban és falukban egyaránt vallják és hiszik: "Van még igazság a földön!"

Azóta is ezrek viszik a súlyt, mit magányos börtön falára jegyzett vonalak számolnak, szabadulásra várva. Hogy azt a fonalat, mit elvágtak a bukásra ítélt népek szeme előtt, egykor újra összefonja az igazság gazzal benőtt keze s enyhüljön a szomja, mely lassan már száz éve tart...

Lázár Hunor Imre

Tisztelt Kiáltóm!

Középajta, 2020. 06. 15.

Lassan kimerészkedünk kapuinkon ebből a kényelmetlen bezárságból.

Minden kilépő megtalálta a módját a túlélésnek. Jómagam bölcs, okos emberekkel töltöttem időm nagy részét. Hallgattam őket. Olvastam. Ismételtettem is olykor, felkutatva szép emlékeket. Emlékeink nélkül nagyon szegények lennénk. Figyelmeztetnek is: Ne azon töprengj, hogy mit tudnál még szerezni, hanem azon, mi jót tehetnél mindazzal, amit eddig összegyűjtöttél!

Milyen sok minden belefér ebbe az intelembe. Szinte minden tizedik esztendő után számadást kellene végeznünk.

A mező felé sétálva megállok egy jó masszív ház előtt. Már 30 éve nincs lakója. Ő volt az első mindenben. Vízszelésekor az ő laposköve szelt legtöbbet. A templomharang tornyán csak az ő hajítása suhant át. Házasként önkéntes tűzoltó parancsnok, a bándások vezetője volt. Kürtje segítségével a petróleumlámpa lángját vagy a gyertyáét eloltotta. Bányászoként teheneket is tar-

tott. Reggeli fejskor a felesége hamarabb végzett, s hátrakiáltott az istállóba: - Berci, a teád fele még a csuporban van. Valami hiányzik belőle, hogy nem itad meg?

- Nincs annak semmi baja, csak sok benne a víz, Ida lelkem!

Tovább haladva még két hajlék üresen áll. Az utolsóban most vannak, de nekik a városban is van lakásuk. Innen már a mező következik. Ott lehet nyugodtan nosztalgizálni, saját magaddal lenni.

Igen, igen, de erről a példaképről én már meséltem a lövétei tanítványaimnak, úgy hatvan évvel ezelőtt.

Szeretettel,

Simon Áron

Apósom, idős Márton József dédelgetett álma volt, hogyha valaki rászánna időt, egy egész könyvre való emléke volna még zsenge gyermekkorából. Hát, a megemlékezés elkészült, ha egy kicsit megkésve is (mivel csak halála után sikerült összeszednem, rendszereznem a pizkozatba lejegyzett visszaemlékezéseket, amit ő maga mesélt több ízben is el nekem is, unokáinak is), de nem éppen egy könyvnyi. Csak egy pár oldal az egész. Unokáira várt, kérte őket viccesen, hogy valaki már rávehetné magát, hogy papírra vesse, mert ezek az emlékek olyan élethűek, hogy ő hajlandó volna "tollba mondani". Engem pedig a vele elég sok együtt töltött idő sarkall a visszaemlékezések lejegyzésére. Erre akkor adódott alkalom, amikor megözevgyült. Addig is mesélt sokszor és sokat, de valahogy özevgyként még jobban kikívánkozott belőle a sok sérelem, amit egészséges humorral kezelt. Sajnos, nem adódott alkalom még élteben megtisztelni őt, s összehozni a visszaemlékezéseket. Halála után összejött a kinyomtatása és fényképekkel tűzdelése az írásnak.

Márton Molnár Emma

Kik mik vagyunk:

"Két semmi közé ékelődött az ember"

Márai Sándor

Uram, nem is tudom, mit kérjek, Te tudod, hogy mire van szükségem. Te helyesebben szeretsz engem, mint én saját magamat. Semmit sem merek kérni, inkább Neked adom a szívemet: legyen a Tiéd, ó Édes Istenem, és adj helyette ihletet, erőt, egészséget, kitartást, hogy szeretett apósom emlékezéseit élethűen tudjam összeszedni, lejegyezni és papírra vetni.

"A világ mindig gyönyörű, nem azért, mintha valóban az volna, hanem azért, mert én úgy látom." - Mikszáth Kálmán szavai, Márton József életfilozófiája, akinek vitalitása, vidám, humoros felfogása, szabad gondolkodási módja mindebből az élni akarásból adódott, mert, aki a munkát szereti, az rossz ember nem lehet.

*"Jó Istenem, engedj élni, nem akarok tőled félni!
Én őszintén hiszek benned, komolyan kell tehát vened.
Változtass az embereken, egy se legyen embertelen!
Szeretném, ha szeretnének, s ők is szeretve lennének.
Az én szívem jobbá válik, szeretni fog mindhalálíg.
Jó Istenem, legyél áldott, szeresd jobbá a világot."*

Isten szeret bennünket. Aki szeretetben él, Istenben él. A szeretet cselekedetei egyúttal az öröm cselekedetei mindig. Ha a szavadat nem követik tettek, hasonlítasz az olyan fához, amely csak leveleket hoz, gyümölcsöt nem terem. Embertárs és felebarát, mindannyian azt keressük, akivel emberek lehetünk. Az emberekkel társként és barátként kell együtt élnünk, vagy még jobb, ha egymást éljük meg: *"csak az összes ember együtt éli meg az emberit"* - vallja Goethe.

Hát én is a faluban nagydolgú Márton Józsiként ismert apósommal éltem meg ezt az emberit. Kérésére kissé későn, de annál nagyobb lendülettel jegyeztem le emlékezéseit.

"Mert mindegy, hogy hol jár az ember, az éden ott van, ahova Isten teremtett, a szülőföldeden. - Bőjte Csaba testvér szerint.

Tamási Áron szavaival élve: "az ember szíve mélyen odavaló, ahol született". Az ember otthona ott van, ahol a szíve van, ahol szerethet és szeretve van, mert házat bárhol építhetünk, de hazánk csak itt van, ahol élünk. E szellemben élt és gondolkodott történetünk főhőse, a lövétei idős Márton József.

"Itt úgy lefog és fojt ma minden! Ez összeszorult, sűrű házak. Zord örökül mind rám vigyáznak..." - Tompa László mondta.

Ki vagy? Honnan indultál? Mikor, hol, miért születél?

Születtem 1928. március 12-én a petrozsényi mendencében Jed nevű településen, a lövétei származású idős Márton Imre és Ladó Teréz ifjú házaspár hatodik gyermekeként. A Zsil-völgye átkaként Márton Josif néven anyakönyveltek. A szerény bányász család 9 gyermeket vállalt: Trézsi, Anna, Rózsáli, Julis, Imre, József, Margit, István és Kati, amelyből 5 lány és 3 fiú élte meg a felnőttkort. Egy a testvérek közül, Anna, még kisbaba korában kisangyalként elment helyet foglalni a menyországba minékünk, az ittmaradottaknak. Apám 1914-ben menekült bányamunkára vállalkozva mini-családjával a román szénkitermelő vidékre. Húsz-huszonöt évet élt ez a népes székely család román vidéken, igen mostoha körülmények között, kevés rokoni kapcsolattal, de a szív hazahúzott, és a Gondviselés hazarendelt bennünket. Hétéves sem voltam, amikor hazaköltöztünk, így nagy örömmre az első osztályt itthon, Lövétén kezdhettem el. Földijeink hamar visszafogadtak. Mivel itthon sem volt könnyű az élet a népes családomnak, alig végeztem el a harmadik osztályt, nem maradhattam a családommal, a szüleimmel és testvéreimmel. Fiú lévén elszegődtetek 1 esztendőre 14 véka gabona ellenébe monyotornak (pásztorsegédnek, juhászsegítőnek) a tizenhétfalusi legelőre. Ez Kápolnás vagy Kicsifalu mellett van ma is. Itt nagyon kegyes volt, még két gyerekkel, azaz mi hárman gyerekekül, kb. 100 tehenet felügyeltünk, amik egész nap, hajnaltól napnyugtáig legelésztek. Felnőtt csak néha-néha látogatott felénk, eledelt hozva ellenőrzött bennünket. Éjjel is magunk voltunk gyerekekül, egy pár pásztorkutyával és a sok-sok jószággal. Kintháló csorda volt. Mintha csak mind álom volna, ha próbálom felidézni e kora gyerekkort messze idegenben, vagyis távol a nagy családtól, távol a szüleinktől, a mieinktől. Hogy a IV. osztály tanulója voltam, csak vizsgaidőszakra engedtek el, tiszta egyedül. A IV.

folytatás az 5. oldalon

folytatás a 4. oldalról

osztály vizsgáira 15-20 km-t, egyes egyedül, gyalogosan tettem meg ismeretlen mezei ösvényeken. Megmutatták légvonalban, milyen irányba kell mennem, és én csak mentem, csak mentem... Az volt az érzésem, hogy soha haza nem érek. Végtelennek tűnt a 3-4 órás út. A megadott útvonal a Rákospataka és a bányai nárcisz rét, Pósfalu volt. Nagyfalu fölött a nagy kiterjedésű Lázon gyalogoltam végig, könnyes szemekkel hazáig, Lövéte faluig. Kb. félúton talákoztam egy idős bácsival, aki meg részletesen elmagyarázta, hogyan jutok haza. De senki, a Gondviselésen kívül, senki emberfia nem kíséretetett. A negyedik román vizsgám átmenőjét az a=á jelentette, pedig én ennél többet is tudtam volna, ha kérdeztek volna. Vizsga után édesanyám feltarisznyált, és vissza kellett már másnapon mennem. Szolga voltam, kis keresettel, semmi megbecsüléssel. Sötétedésre érkeztem vissza a szálláshelyre, olyan fáradtan, hogy étel sem kellett vacsorára. Étlen voltunk a széna-szalma fekhelyünkön, holtfáradtan. S másnap hajnalban a szegényes reggeli (savóval leöntött puliszka) után ismét kezdődött előlről az egész napos tehénhajszolás, terelgetés, legeltetés. Alig pihentünk... Amíg deleltek a marhák, vízért szalajtottak szerre bennünket. Mert ivóvíz az csak kellett, ha nem is ettünk. Soha nem tudtuk kipihenni fáradalmainkat. Oly rövidék voltak a nyári éjszakák, hogy azóta sem éreztem olyan rövideknek, a nappalok pedig egyre csak hosszabbodtak. Gyermekfejjel felnőttnek kellett lennem. Már akkoriban sok jutott munkából, de mi tettük, amit tudtunk. Viszont szerettem mindig, ha folyt, zajlott körülöttem az élet. Szívesen, fáradhatatlanul dolgoztam már akkor, gyermekkoromban, és később is ez volt életem célja: a munka, a dolog... Jutott is bőven. Innen a "nagydógú" Márton Józsi ragadálynév, mivel több Márton Józsi is volt Lövéten. Amikor itthon nem akadt nekem se munka, erdő vágni mentem Varságra.

Elégedett voltál-e a sorsoddal?

"Ha Nap, sem Hold nem lehetek az égbolton, csillagnak is jó lenni." Életem célja.

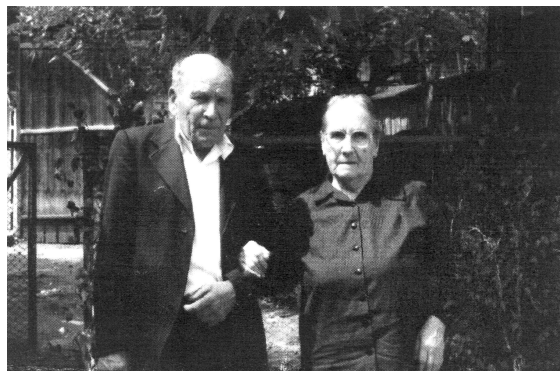
Sorsommal elégedett voltam, és én sohasem tudom megköszönni a Fennvalónak, hogy ilyen szép kort megérhettem. Idén már 86. életévemet is betöltöttem március 12-én, s ugyanennyi József névnapot is megértem március 19-én. Hál'Istennek elégedett, sőt boldog lehetek, mert minden nehézség és betegség ellenére 2014-ben megérhettem a 86. évemet, pedig 50 évvel ezelőtt olyan súlyosan előrehaladott stádiumban kaptam szilikózist a lövétei bányában, hogy az első vizsgálatok után azzal ijesztgettek, hogy nem érem meg a következő évet. Ekkor 35 éves voltam... Legkisebb lányom, Róza 5 éves volt, és azt mondták, nem fogom 6 évesen látni őt. Olyan nagy beteg voltam, hogy kb. 1/2 évet Bukarestben kezeltek. Szerencsére vagy Isteni Gondviselés eredményeként, a ko-

moly és tartós meszesítésnek köszönhetően 50 kerek évet kaptam a drága jó Istentől a népes, szép családom körében. Sajnos a tavaly, 2013. 5. hó 18-án megözvegyültem. Már a családi összejövetelek sem olyan meghittek szegény feleségem, hűséges Julisunk nélkül. Jobb volt együtt örülni. Nagyon sajnálom, szerető édesanya, figyelmes és gondos anyós, rokon, és türelmes, higgadt, jó szomszéd. Szerettük egymást kölcsönösen. Hisz volt és van is eredménye, nem? Hat gyerek született, és ötöt fel is neveltünk. Utánuk 9 unoka és 5 dédunoka van. Ez utóbbi azóta a 12-re növekedett, hála Istennek s az ifjaknak.

Mikor volt önnel az Isten? Hisz benne?

Életemben akkor volt igazán velem a Fennvaló, amikor elém kerítette áldott jó nejemet, Julist. 17 éves volt, én 21, amikor egy szilveszteri mulatságon felfedeztem a Gál utcában. Hosszú, jó lejtős, kanyargós utca volt. Épp megfelelt szánkóval ereszkedni, lejtteni lehetett élvezetesen, gyorsan. Egész Alszeg idejárt szánkózni télen. Ott egy ilyen alkalomkor akadt meg a szemem az eleven mozgású, szerény, de szimpatikus Fazakas Juliannán, akit én sose láttam, nem ismertem, pedig falus társam volt, csak Felszegben lakott, Sópástyán. Ezután kerestük egymás társaságát, főleg én az övét, társalogtunk, de nem túl sokáig alkalmanként sem, mert dologidő volt. Nyáron sok volt a mezei munka, ők is a nagyszülőknek kellett segítsenek, a kis Józsi öccsével, mert ők nevelték a nagybácsival édesanyjuk hiányában, aki Pesten szolgált, miután fiatalon megözvegyült. Szórakozásra nem maradt idő, de aztán csakhamar, 1949. augusztus 16-án a szemrevaló kislány kezét megkerestem, aki alig 17 éves volt csak, de nem mondott nemet. Életünket leéltük békességben, amihez az Ő nagy türelmére és béketűrésére volt igen nagy szükségünk. Az idén 65 éves házassági évfordulónk lett volna, ha szegény nejem augusztus 16-át megérte volna. De sajnos nem érthette meg, mivel május közepén az Úr magához szólította. Szült nekem Julis 6 gyereket, amiből 5-öt felneveltünk tisztességesen, és szakmára oktattuk, tanítottuk őket.

Az 5 gyerekből 3 leány, 2 fiú, és akit bébiként elveszített a család, kicsi Jóskánk pár hónaposan Angyalka lett, kiadta lelkét, és gondoskodik, remélem, a túlvilági jólétükről evilági rokonainak. Gyerekeink után

9 unoka, ebből 4 leányka, 5 fiú, és 5 dédunoka, mind-mind kislányka népesíti a nagy családjunkat.

...folytatjuk

Egy indiai bölcs meséje - A boldogság titka

Sok-sok évszázaddal ezelőtt élt egy bölcs Indiában, aki azt állította magáról, hogy ő a világ legboldogabb embere, mivel két varázsládájában őrzik azokat a titkokat, amik bárki életét boldoggá tudják tenni.

India mohó fejedelmei hatalmas kincseket ajánlottak fel neki a ládákért, több alkalommal is betörték hozzá tolvajok, de soha senki nem találta meg a ládákat.

A fejedelmek minél inkább próbálták a varázsládát megszerezni, annál irigyebbé és boldogtalanabbá váltak.

Miközben ők egyre keserűbb életet éltek, a bölcs napról napra boldogabban élt.

Egyszer csak egy kisgyermek lépett be a bölcs otthonába, és így szólt: "Mester, szeretnék én is olyan boldogan élni, mint te. Megmutatnád nekem, hogy hogyan lehetek boldog?"

A bölcsnek megtetszett a gyermek nyíltszívűsége, tisztasága, és ezt válaszolta: "Igen, megmutatom neked, hogyan lehetsz boldog. Ül le, és figyelj jól! Valóban két varázsládám van, amelyben a titkokat őrzöm: az egyik a szívem, a másik az eszem, és ezekben összesen nyolc titok van elrejtve. Íme, a nyolc titok:

1. Tudd, hogy az Isten mindig veled van, és hálásnak kell lenned mindazért, amid van.
2. Szeretettel kell bánnod önmagaddal. Minden este és reggel ezeket kell elmondanod: Fontos, értékes, okos ember vagyok. Sokra vagyok hivatott, és nem létezik olyan akadály, amit ne tudnék legyőzni.
3. Éld is át azt, amit mondasz: ha okosnak tartod magadat, viselkedj okosan! Ha bátornak tartod magad, akkor ne félj cselekedni! Ha képesnek tartod magadat az akadályok legyőzésére, akkor győzd is le az összes akadályt!
4. Soha ne légy irigy másokra! Ha mások már elérték a saját céljaikat, akkor érd el te is a saját céljaidat!
5. Ne táplálj haragot a szívedben senki iránt! A harag nem engedi, hogy boldog legyél, ezért bocsáss meg másoknak!
6. Soha ne vedd el azt, ami a másé! Ha te ma elveszel valamit valakitől, holnap tőled értékesebb dolgot fognak elvenni. Ha tartozol valakinek, akkor fizesd meg a tartozásodat, és add vissza azt, ami nem téged illet! Ez a lelki békéd alapja lesz.
7. Ne tégy rosszat senkivel! A világ összes élőlénye tiszteletet, szeretetet érdemel.
8. Minden reggel mosollyal ébredj, és fedezd fel a jót és a szépet a körülötted lévő világban! Anélkül segíts másoknak, hogy azon gondolkodnál, mit fognak cserébe adni.

A boldogságot őszintén keresőknek pedig add át ezt a nyolc titkot, hogy ők is boldogan élhessenek!"

A nyolcadikosokat búcsúztatta Molnár Juliánna osztályfőnök

Kiss Kálmán: Szonett ballagóknak

Néktek ragyog ma,
tiétek az ünnep,
a szó, a könny, a
mosoly s a virág.
Körétek gyülik szinte a
világ,
s mi néktek adjuk
búcsúzó szívünket.

Az életet, mely
jutalmaz és büntet,
s melyben az ember
örökké diák,
most jelképezi zöld
májusi ág,
s halljuk: reménytől
szívetek hogy lüktet.

Szép lassúsággal,
búsan szól az ének,
föf-fölrepülne, leszáll,
tétováz,
a sok kopott pad
integet felétek,

tán könny is csordul,
nem tudni okát.
Elsápadva a
messzeségbe néztek,
s a szívetekben
föfzeng, hogy: tovább!

Elszavalta a nyolcadikosoknak András Szandra, VII. osztályos tanuló

Miénk a város

A Miénk a város egy interneten keresztül történő vetélkedő, amelyben, attól függően, hogy hány éves vagy, minden nap kapsz feladatot. Nagyon érdekes volt, sokat lehetett belőle tanulni. Sok érdekesítő kérdés, rajz stb. volt. Rengeteg napi odafigyelést igényelt, de azért megérte. Soha sem gondoltam volna, hogy egy ilyen verseny nyertesek között lehetek, mivel először dolgoztam vele. Nagyon örömteli pillanat volt, amikor meghallottam az eredményt.

Márton Alíz, II. osztály

III. A osztályos on-line puzzle, MOZAIK:

(folytatjuk az előző lapszámában elkezdett mozaikot)

ÜGYESEN TUDTAM VENNI A KANYAROKAT ... ANYUKÁM SEGÍTSÉGÉVEL.
Azt sajnálom, hogy nem tudok nevetgélni, játszózni a barátaimmal!!

A legjobban a pörgetős zeneóra tetszett, az tényleg jó volt.

A móka-torna videó és még sok játékos zene tetszett nagyon.

Nagyon élveztem az egyperces olvasást a telefonra, rámosolyogtam a tanító nénire.

Azt szeretném, ha ismét ugyanúgy tanulhatnék, mint régen!

Nagyon jó, hogy nem kell korán kelnem!

Nekem nehezebb a gépről elolvasni a meséket!

A románt egyedül is le tudtam fordítani, főleg a párbeszédet!

Jók voltak az agypörgetős feladatok, egyedül is boldogultam.

NEKEM A LEGJOBB AZ ANYÁK NAPI MEGLEPI RECEPT VOLT, ANYUKÁM MEG IS PUSZILT.

Még kávézni is elfelejtettem, amikor a megoldások gyorsan érkeztek a feladványokra!

Búcsú az iskolánktól

Kedves diáktársak, tanárok, szülők. Ezzel a rovattal búcsúunk töletek, bár senki sem így képzelte volna el.

Nemrég volt, hogy néztük a nyolcadikosokat, irigykedve, hogy ők a nagyok. És most tessék. Mi lettünk a nyolcadikosok egy pillanat alatt, és már nem tűnt olyan érdekesnek a végzős élet. Hiszen nekünk kell most búcsúznunk az iskolánktól, és ez nehezebb, mint hinnénk. Viszont csodálatos nyolc évet tölthettünk el ebben az iskolában, köszönhetően tanárainknak, akik mindvégig türelmesen és segítőkészen, mikor kellett szigorúan, végigkísérték iskolai éveinket. Köszönjük fáradozásait, tanításait. Továbbá köszönjük szüleinknek, akik kitartóan támogattak céljaink elérése érdekében. Végül, de nem utolsósorban diáktársainknak a sok játékot, a nevetést, a kézilabda és futball játékokat. Búcsúunk a hetedikesektől, akiknek, bár nem volt alkalmunk átadni iskolánk zászlaját, tudjuk, hogy bátran és odaadóan vinni fogják azt, és hogy nélkülünk is remekelni fognak. Sok sikert nekik a továbbiakban. Mindezekről nehéz lesz elszakadni, de az emlékeinkben tovább élni fognak.

Ahogy az elsőáldozásunk, úgy a ballagásunk is különlegesre sikerült, de hála a pap bácsinak mégis kellems emlékek marad mindkettő. Isten fizesse neki is!

András Dóra
András Nóra
Kolozsi Nóra

Tóth Sarolta: Búcsú az iskolától

Búcsúunk az iskolától,
gyermekkorunk most lezárult.
Sok kihívás vár ezután,
felvértezett rá iskolánk.
Felnőtt életünk sikere tudásunknak próbaköve.
Megismerjük a világot,
magunkkal visszük a lángot,
mit a tudás gyűjtött bennünk,
tovább kell majd fejlesztenünk,
eredményes munka,
család
jelzik helytállásunk úját.
Hűségünk az iskolánkhöz,
szeretetünk társainkhoz,
tisztület tanárainkhoz
könnyít fájó búcsúnkon.
Most ballagunk utoljára,
sietős az élet már ma.
Daloljuk el hát a búcsú dalát:
Isten veletek, cimborák!

Fotók: András Tamás

Elszavalta András Dóra,
VIII. osztályos tanuló

Régi arcok sárgult fényképeken

Harctérre indulás előtt (1914).

Székely humor

Halásznak a székelyek.

Egyszer az egyik fog egy szép pisztrángot, elteszi, majd azt mondja:

- Na, megvan a második.

Csodálkozik a másik:

- Dehá' mikó' fogtad az elsőt?

- Tavalyelőtt.

Anyakönyvi hírek - 2020. május

Születések száma: -

Házasságkötések száma: 1

DEMETER EMIL és ORBÁN MAGDOLNA

Őszinte részvétünket fejezzük ki a májusban elhunytak hozzátartozóinak:

GÁBOS FERENC, született 1946-ban, Lövéte, 974. szám

Eladó Briggs&Stratton Quantum XM 55 típusú kapálógép, használt, működőképes állapotban.

Eladó száraz tölgyfadeszka, egy köbméter körüli mennyiségben - cólos és foszni. Érdeklődni a 0743609162-es telefonszámon.

Eladó egy ház Lövétén, házszám: 833. Érdeklődni a +36702406445-ös telefonszámon lehet.

Eladó 2 db székelyharisnya, kisebb termetű férfiaknak való. Telefon: 0752703739.

Vásárolnék közepes méretű, öntvény fürdőkádat. Telefonszám: 0752831420.

Kányádi Sándor: Kánikula

*Kutyameleg, kánikula,
nyelvét kivetí a kutya,
budákol, a tűző, heves
nap elől árnyéket keres.*

*De alighogy hűvösre lel
s leheverne, költözni kell:
falja az árnyéket a nap,
s az ebbe is beleharap.*

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József, titkár: András Kinga, korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Magdolna, András Mónika, András Tamás, András Zsolt, Egyed Emilia, Egyed Tünde, Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár László, Lázár Zoltán, Mag Otilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Attila, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia, Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853, e-mail: loveteikialto@freemail.hu